

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 6C/28/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5612201967
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 03. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Žišková
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2013:5612201967.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš, samosudkyňou JUDr. Ivetou Žiškovou, v právnej veci navrhovateľov v 1. rade B. Z.K., K.. XX. XX. XXXX, O. I. XXXX/XX, V., v 2. rade F. O.R., K.. XX. XX. XXXX, O. S. S. XXX, V., V. - B., Č. Y., v 3. rade X. F., K.. XX. XX. XXXX, O. V. XXX/XX, J. Z., navrhovateľa právne zastúpení advokátskou kanceláriou Geško, Hulín a partneri, s. r. o., so sídlom Velehradská 33, Bratislava, IČO: 35 922 907, proti odporkyňi Q. O., K.. XX. XX. XXXX, O. B. XXX, v konaní o vypratanie nehnuteľnosti, taktó

rozhodol:

Odporkyňa je p o v i n n á vypratať nehnuteľnosť - rodinný dom súpisné číslo XXX, ktorý je postavený na parcele D.-S. Č.. XXXX/X a je evidovaný na J. Č.. XXX, obec B., katastrálne územie B., Katastrálny úrad v Žiline, Správa katastra Liptovský Mikuláš a to v lehote 3 mesiacov od právoplatnosti tohto rozsudku.

Navrhovateľom sa p r i z n á v a náhrada trov konania 99,50 eura a náhradu trov právneho zastúpenia 455,83 eur (spolu 555,33 eura), ktoré je odporkyňa povinná zaplatiť na účet advokátskej kancelárie Geško, Hulín a partneri, s. r. o., Bratislava v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom na začatie konania zo dňa 25. 01. 2012 sa navrhovateľa v 1. až 3. rade voči odporkyňi domáhali vypratania nehnuteľnosti zapísanej Katastrálnym úradom v Žiline, Správou katastra Liptovský Mikuláš na liste vlastníctve č. XXX, pre katastrálne územie B., ako rodinný dom, súpisné číslo XXX, postavený na parcele D.-S. Č.. XXXX/X. Návrh odôvodnili tým, že sú podielovými spoluvlastníkmi predmetnej nehnuteľnosti, ktorú v súčasnosti užíva odporkyňa bez právneho dôvodu, pričom sa mylne domnieva, že nehnuteľnosť patrí jej. Odvoláva sa pritom na to, že rodinný dom darovala navrhovateľom neb. Q. O., Y.. J. s tým, že ju majú zaopatrovať. Nakoľko neb. Q. O. až do jej smrti opatrovala odporkyňa, má za to, že nehnuteľnosť patrí jej a nadobudla ju vydržaním. Odporkyňa sa v inom konaní vedenom na Okresnom súde Liptovský Mikuláš domáhala určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnosti vydržaním, o čom bolo právoplatne rozhodnuté tak, že súd návrh zamietol. Aj napriek tomu, že predmetná nehnuteľnosť je v podielovom spoluvlastníctve navrhovateľov, odporkyňa ju naďalej užíva proti ich vôli, neumožňuje navrhovateľom vstup do rodinného domu a prechováva k nim negatívny vzťah. Na snahu o mimosúdne vyriešenie predmetnej situácie odporkyňa reagovala v tom zmysle, že rodinný dom nevyprace bez rozhodnutia súdu. Na základe uvedeného sa navrhovateľa v 1. až 3. rade domáhali ochrany svojho vlastníckeho práva návrhom na začatie konania.

Na pojednávaní navrhovateľa, prostredníctvom svojho právneho zástupcu, zotrvali na písomnom návrhu a žiadali tomuto v celom rozsahu vyhovieť. Dôvodnosť návrhu na začatie konania preukazovali výpisom z listu vlastníctva spornej nehnuteľnosti, na ktorom sú označení ako podieloví spoluvlastníci, pričom doposiaľ nebol preukázaný opak. Navrhovateľa nespochybnili to, že o neb. Q. O., od ktorej nadobudli rodinný dom, sa starala odporkyňa. Poukázali ale na to, že v súvislosti so štvorročnou starostlivosťou však zákon nespája žiadne vlastnícke právo. Navrhovateľ v 1. rade uviedol, že predmetný dom v podiele

1/3 - iny nadobudol od neb. Q. O., ktorá bola sestra jeho starej matky A. O.. Nakoľko by ako spoluvlastník nehnuteľnosti chcel s ňou nakladať podľa vlastného uváženia, pričom odporkyňa mala dosť času na to, aby si svoju situáciu vyriešila. Navrhovateľ v 3. rade takisto uviedol, že nehnuteľnosť nadobudol darovacou zmluvou od svojej starej mamy A. F., ktorá bola krstná dcéra neb. Q. O.. Neb. Q. O. bola podľa jeho vyjadrenia celý život zdravá, bol s ňou v kontakte, keď chodievala k jeho starej mame. Krátko pred smrťou bola hospitalizovaná na psychiatrii, pričom podľa jeho názoru na to nebol dôvod. Uviedol, že doposiaľ s odporkyňou neriešil bytovú situáciu k nehnuteľnosti z dôvodu, že v roku 2005 sa začal súdny spor, ktorý trval 6 rokov.

Odporkyňa s návrhom nesúhlasila a nemienila spornú nehnuteľnosť vypratáť. Svoj nesúhlas odôvodnila tým, že navrhovateľa nadobudli dom od jej svokry Q. O., rod. J. s tým, že ju zaopatria, čo nesplnili. Neb. Q. O. pôvodne tento dom darovala svojmu synovi, manželovi odporkyne. Následne na to odporkyňa spolu s manželom dom zriadili, zaviedli vodu a elektrinu. Odporkyňa tvrdila, že dom nebol v čase darovania dokončený, išlo len o hrubú stavbu, vnútri bolo zariadené len prízemie, na poschodie neboli vybudované ani schody. Po malých nezhodách však jej svokra zrušila darovaciu zmluvu a rodinný dom darovala iným príbuzným, navrhovateľom v tomto konaní. Navrhovateľa sa v darovacej zmluve zaviazali, že Q. O., Y. J. zaopatria. Nakoľko si svoju povinnosť neplnili, daryňa navštívila notárku JUDr. Macháčkovú, pričom odporkyňa bola toho názoru, že svokra túto darovaciu zmluvu zrušila. Odporkyňa uviedla, že opatrovala daryňu až do jej smrti a vystrojila jej pohreb, na ktorom sa navrhovateľa ani nezúčastnili. Vzhľadom na uvedené sa ona cíti byť vlastníčkou a oprávnenou užívateľkou predmetného domu. Odporkyňa na pojednávaní predložila okrem iných listinných dôkazov aj prehlásenie A. F., Y. O. zo dňa 27. 12. 1995, z obsahu ktorého vyplýva, že sa v prospech odporkyne a jej manžela vzdáva svojho spoluvlastníckeho podielu k rodinnému domu, čo odôvodnila tým, že o daryňu sa starajú namiesto nej oni.

Svedkyňa L. G., Y. O., dcéra odporkyne, vo svedeckej výpovedi potvrdila, že jej starká, neb. Q. O., darovala rodinný dom svojim príbuzným, ktorí sa však o ňu vôbec nestarali. Rodičia svedkyne nemali vedomosť o tom, že Q. O. darovala nehnuteľnosť navrhovateľom. Svedkyňa uviedla, že daryňa chcela neskôr darovaciu zmluvu zrušiť, ale navrhovateľa jej dar odmietli vrátiť. Potvrdila, že dom zriadili jej rodičia, ktorí sa o Q. O., Y. J. aj starali.

Svedkyňa A. F., Y. O. spochybnila svoj podpis na listine zo dňa 27. 12. 1995 a zdôraznila, že sa ničoho nezriekla. Tvrdila, že odporkyňa veľmi zle zaobchádzala so svojou svokrou neb. Q. O., dokonca ju spolu s manželom bili. Pokiaľ ide o finálne práce na rodinnom dome, tieto financovala neb. Q. O.. Pri prácach pomáhala celá rodina, pričom odporkyňa s manželom na tomto dome nepreložili ani krížom slamy. Svedkyňa uviedla, že v čase stavebných prác nebývala odporkyňa s manželom v dome, ale na inom mieste. Potom, ako neb. Q. O. darovala dom svedkyňi, s ktorou od malička vyrastala, táto následne spoluvlastnícky podiel previedla na svojho vnuka, navrhovateľa v 3. rade.

V priebehu pojednávania konaného dňa 03. 05. 2012 predložila odporkyňa súdu návrh na začatie konania, ktorým sa domáhala určenia spoluvlastníckeho práva v podiele 1/3- iny k nehnuteľnosti, vypratanie ktorej je predmetom tohto konania. Súd preto v súlade s § 109 ods. 2 písm. c) Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) uznesením zo dňa 14. 05. 2012, č. k. 6C/28/2012 - 68 konanie prerušil do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 7C/101/2012. Rozsudkom tunajšieho súdu zo dňa 20. 11. 2012, č. k. 7C/101/2012 - 72, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 26. 01. 2013, bol tento návrh zamietnutý.

Podľa § 123 Občianskeho zákonníka, vlastník je v medziach zákona oprávnený predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním.

Podľa § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka, vlastník má právo na ochranu proti tomu, kto do jeho vlastníckeho práva neoprávneného zasahuje, najmä sa môže domáhať vydania veci od toho, kto mu j u neprávom zadržuje.

Vzhľadom na vykonané dokazovanie mal súd preukázané, že návrh na začatie konania bol podaný dôvodne. Medzi účastníkmi nebolo sporné, že spoluvlastníkmi spornej nehnuteľnosti sú navrhovatelia v 1. až 3. rade, ktorí sú aj zapísaní na liste vlastníctva č. XXX, pre katastrálne územie B.. Zo spisu bývalého Štátneho notárstva v Liptovskom Mikuláši č. N 90/89 bolo zistené, že pôvodná vlastníčka nehnuteľnosti neb. Q. O., Y. J., K. XX. XX. XXXX uzatvorila zaopatrovaciu zmluvu s A. F., Y. O., K. XX. XX. XXXX, X. F., K. XX. XX. XXXX, obidvaja bytom B. XXX, B. Z., K. XX. XX. XXXX U. F. Z., K. XX. XX. XXXX, obidvaja bytom B. XXX. Touto zmluvou prevodkyňa previedla na A. F., B. Z. U. F. Z. nehnuteľnosti zapísané na liste vlastníctve č. XXX, pre katastrálne územie Východná a to rodinný dom súpisné č. XXX, dreváreň, hospodársky objekt, maštal, oplotenie, vonkajšie úpravy, postavené na pozemku parc. č. XXXX/X, XXXX/X o výmere 803 m². Zmluvné strany sa zároveň dohodli na zriadení vecného bremena spočívajúceho v doživotnom práve bývania a užívania pre prevodkyňu, pričom právo bývania sa vzťahovalo na dolný byt pozostávajúci z dvoch izieb, kuchyne, kúpeľne, špajze, pivnice a spoločných priestorov nehnuteľnosti. Predmetná zmluva o prevode nehnuteľností bola registrovaná rozhodnutím zo dňa 30. 07. 1990. Podielová spoluvlastníčka A. F. svoj podiel o veľkosti 1/3 - iny darovala navrhovateľovi v 3. rade darovacou zmluvou zo dňa 17. 02. 2006, ktorej vklad bol povolený Správou katastra Liptovský Mikuláš pod č. B. XXX/XXXX.

Zo spisu tunajšieho súdu 9C/70/2005 bolo zistené, že odporkyňa sa v tomto konaní domáhala určenia, že je výlučnou vlastníčkou sporných nehnuteľností, pričom vlastníctvo mala nadobudnúť vydržaním. Rozsudkom zo dňa 27. 09. 2006, č. k. 9C/70/2005 - 65 súd jej návrh zamietol, nakoľko mal vykonaným dokazovaním za preukázané, že odporkyňa nebola dobromyseľnou držiteľkou, nakoľko vedela, že vlastníckymi nehnuteľnosťami sú navrhovatelia (v tomto konaní), ktorí vlastnícke právo nadobudli na základe zaopatrovacej zmluvy a zmluvy o zriadení vecného bremena.

Na základe vyššie uvedeného je tak nesporné, že vlastníckymi spornej nehnuteľnosti sú navrhovatelia v 1. a 3. rade. Ich vlastnícke právo k nehnuteľnosti vyplýva z listu vlastníctva č. 236, pre katastrálne územie Východná, ktoré nebolo spochybnené ani spomínanými rozhodnutiami súdu v konaniach o návrhoch odporkyne. Skutočnosť, že odporkyňa sa starala o neb. Q. O., Y. J., aj napriek tomu, že sa k tomu zaviazali navrhovatelia v 1. a 2. rade a právna predchodkyňa navrhovateľa v 3. rade, nezakladá nadobudnutie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, resp. k podielu na nej.

V konaní nebolo sporné ani to, že odporkyňa užíva rodinný dom a odmieta ho vlastníkom vec vydať. Tvrdenia navrhovateľov odporkyňa nenamietala a táto skutočnosť bola preukázaná aj výpoveďou svedkyne Ľ. G., dcéry odporkyne. Medzi účastníkmi konania nebola uzatvorená žiadna zmluva, z ktorej by odporkyni vyplývalo právo rodinný dom užívať. Odporkyňa pritom v konaní nepreukázala žiadne skutočnosti, od ktorých by sa mohlo odvodzovať jej užívacie právo k nehnuteľnosti. Odporkyňa preto nehnuteľnosti užíva bez právneho dôvodu a nakoľko vlastníci sa domáhali vydania predmetu svojho vlastníctva, súd v zmysle ust. § 126 ods. 1 Obč. zákonníka návrhu vyhovel.

Pokiaľ ide o lehotu, v ktorej je odporkyňa povinná splniť uloženú povinnosť, súd zohľadnil, že odporkyňa nehnuteľnosti užíva dlhé roky a nemá zabezpečené iné bývanie. V zmysle ust. § 160 ods. 1 O. s. p. preto súd určil lehotu 3 mesiace, ktorá je dostatočná na to, aby si odporkyňa vyriešila svoju bytovú otázku.

Navrhovatelia v 1. až 3. rade mali v konaní plný úspech, a preto im podľa § 142 ods. 1 O. s. p. patrí náhrada trov konania. Navrhovatelia si podľa § 151 ods. 1 O. s. p. uplatnili náhradu zaplateného súdneho poplatku za návrh vo výške 99,50 eura a náhradu trov právneho zastupovania v sume 607,54 eura.

Vzhľadom na výsledok konania súd priznal navrhovateľom z titulu zaplateného súdneho poplatku sumu 99,50 eura. Navrhovatelia boli v konaní zastúpení advokátskou kanceláriou. Základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby v predmetnej veci predstavuje podľa § 11 ods. 1 písm. c) vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhláška“) jednu trinástinu výpočtového základu. Nakoľko právny zástupca vykonával spoločné úkony pri zastupovaní troch osôb, podľa § 13 ods. 2 vyhlášky mu patrí odmena znížená o 50 %, čo za rok 2011 predstavuje sumu 28,50 eura a za rok 2012 sumu 30,04 eura. Právny zástupca si uplatnil

odmenu vo výške 29,34 eura, preto súd v súlade so zásadou viazanosti návrhom vychádzal pri úkonoch vykonaných v roku 2012 z uplatnenej výšky odmeny. Súd advokátskej kancelárii priznal odmenu za prípravu zastúpenia vrátane prvej porady s klientmi dňa 18. 11. 2011 vo výške 85,50 eura (28,50 eura x 3), za prípravu a podanie návrhu na súd vo výške 88,02 eura (29,34 eura x 3), za účasť na pojednávaní dňa 27. 03. 2012 vo výške 88,02 eura a za účasť na pojednávaní dňa 03. 05. 2012 vo výške 88,02 eura, spolu 349,56 eura. Právnomu zástupcovi nepatrí odmena za podanie odvolania proti uzneseniu o prerušení konania, nakoľko v tejto časti konania nemali navrhovatelia úspech. Keďže odvolací súd odvolaniu nevyhovel, trovy spojené s týmto úkonom nemožno považovať za účelné. V súlade s § 16 ods. 3 vyhlášky súd priznal advokátskej kancelárii aj náhradu paušálnych výdavkov za jeden spoločný úkon vykonaný v roku 2011 vo výške 7,41 eura a tri spoločné úkony v roku 2012 vo výške 22,89 eura (3 x 7,63 eura), spolu 30,30 eura. Právny zástupca navrhovateľov preukázal, že je platiteľom DPH, preto súd podľa § 18 ods. 3 vyhlášky zvýšil priznanú odmenu a náhrady, spolu vo výške 379,86 eur, o 20 % DPH, t. j. o sumu 75,97 eur. Spolu tak súd priznal právnomu zástupcovi náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 455,83 eur.

Náhradu trov konania v celkovej výške 555,33 eur je podľa § 149 ods. 1 O. s. p. povinná zaplatiť odporkyňa advokátskej kancelárii v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Žiline v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O. s. p., v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, dátum, podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O. s. p., odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.